

Українські дороги зі сходу на захід у Середньовіччі

У часи Київської русі правління великого князя Володимира розпочалося війною з Польщею, на яку київський правитель напав у 981 році. Воювали країни за право володіння червенськими фортецями - районом на західному березі Бугу біля сучасних Любліна і Перемишля. Ця територія була дуже важливою у політичному і транспортному плані, через неї пролягало багато торгових шляхів, які напряду сполучали Київ із Центральною і Західною Європою. Із періоду Середньовіччя нам відомі наступні маршрути: Київ, Білгород (Білогородка), Ярополч (Яроповичі), Котельниця (Стара Котельня). Тут дорога розходилася і вела або через Меджибіж, Тереховлю, Микулинці, Галич, Львів (із другої половини 13 століття) і далі на захід, або з Котельниці через Колодяжне, Полоний (Полонне), Кременець, Броди, Буськ, Белз, Червен і далі на Люблін.

Польські дороги зі Львова до Києва

Київ із 1471 року був столицею польського воєводства Київського аж до переходу під Росію в результаті Андрусівського перемир'я 1667 року. У ті часи дорога з Кракова вела через Львів, Броди, Радивилів, Дубно, Острог, Корець, Свягель (Новоград-Волинський), Житомир до Києва.

Брест-Литовське шосе

Протягом 19 століття внаслідок політичних і економічних зрушень змінилися і маршрути в межах українського коридору Королівського шляху. Особливе значення мало будівництво шосе з Києва до Брест-Литовська. Із 1831 року Королівство Польське де факто було частиною російського царства. Тому виникла необхідність у швидших і сучасніших сполученнях центральних територій держави з новою провінцією. Старий шлях із Києва - тоді столиці російського Київського генерал-губернаторства - через Житомир, Новоград-Волинський, Корець взяли за основу, продовживши його далі на захід, через Рівне. Дорога із Києва через Рівне, Луцьк, Ковель, Брест-Литовськ тепер вела прямо до столиці нової провінції - Варшави. Через своє важливе значення у 40-х роках 19 століття дорога стала шосе.